

ת"פ (חיפה) 13683-06-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (חיפה) 13683-06-24 - מדינת ישראל נ' פלוני שלום חיפה

ת"פ (חיפה) 13683-06-24

מדינת ישראל

נגד

פלוני (עציר)

בית משפט השלום בחיפה

[18.11.2024]

כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב

גזר דין

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן (במ/1) והורשע בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג בניגוד לסעיף

382(ב)(1) + 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), הפרת הוראה חוקית בניגוד לסעיף

287(א) לחוק העונשין וגניבה בניגוד לסעיף 384 לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום המתוקן:

במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת בני זוג לסירוגין, מזה כעשרה חודשים.

במועד הרלוונטי לכתב האישום התגוררה המתלוננת בדירה ב..... (להלן: "דירת המתלוננת").

בתאריך 14.5.24 חתם הנאשם על כתב ערובה, לפיו נאסר עליו להיכנס לעיר אילת לתקופה של 15 ימים - עד

לתאריך 29.5.24, לא ליצור קשר בכל דרך או להיפגש עם המתלוננת לתקופה של 30 ימים עד לתאריך 13.6.24,

וכן חתם הנאשם על ערבות עצמית על סך 2,500 ₪ (להלן: "ההוראה החוקית").

בתאריך 23.5.24, סמוך לשעה 16:00, תוך שהנאשם מפר את ההוראה החוקית, הגיע הנאשם למשרדה של

המתלוננת בחיפה (להלן: "המשרד"). בשלב זה, החל ויכוח בינו לבין המתלוננת במהלכו כעס הנאשם על המתלוננת

אודות רצונה לסיים עמו את הקשר הזוגי.

בהמשך, במהלך שיח ביניהם, תקף הנאשם את המתלוננת באופן שתפס את ידה הימנית, באמצעות ידו הימנית

ושיחרר אותה.

בהמשך, נצמד הנאשם למתלוננת ותקף אותה באופן שאחז בעורפה וביקש ממנה להריח אותו. במעמד זה המשיך

הנאשם לצעוק על המתלוננת ולקלל אותה.

בהמשך, ביקש הנאשם מן המתלוננת להתקלח אז השיבה לו המתלוננת שיפנה לבית הוריו לשם כך.

בתגובה, הניף הנאשם את ידו השמאלית לכיוונה של המתלוננת כשהוא מטיח בה שהיא ואמה סיבכו את הכל והמשיך

לקלל אותה.

בהמשך, לאחר שהמתלוננת הטיחה בנאשם שהוא הזיק לרכוש בדירתה, תקף הנאשם את המתלוננת באופן שהכה

אותה באמצעות ידו הימנית על כף ידה הימנית של המתלוננת.

בהמשך, ולאחר חילופי דין ודברים בין הנאשם למתלוננת, התיישבה המתלוננת על כיסא המחשב כשהנאשם עמד לצידה הימני, אז תקף הנאשם את המתלוננת באופן שהכה אותה בראשה, נטל את הטלפון הנייד של המתלוננת מהשולחן ועזב את המקום.

בהמשך, מכר הנאשם את הטלפון הנייד של המתלוננת לע.ב., בעל חנות טלפונים בחיפה, ואילו המתלוננת נאלצה לרכוש אותו חזרה תמורה לסך של 2,030 ₪.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה קבלה עבור שווי הטלפון בסך 1,750 ₪ (טע/1).

ב"כ הנאשם הגיש סיכום רפואי של הנאשם (טע/5).

בדיון מיום 27.10.24 אמרה המתלוננת כי היא סולחת לנאשם, וביקשה כי הנאשם יעבור שיקום לא בין כותלי הכלא, לאור רצונו האמיתי של הנאשם להשתקם.

טיעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה טענה בטיעוניה בכתב (טע/2) ובעל פה, כי הערך החברתי שנפגע ממעשי הנאשם הוא זכותו של אדם לשמירה על בטחונו האישי וגופו, ובפרט זכותה של אישה להיות מוגנת מפני אלימות של כל גבר. עוד נטען, כי מהעבירות שביצע הנאשם נפגעו ערכים של שלום הציבור ורכושו וכן הגנה על שלטון החוק, שמירה על הסדר הציבורי וכיבוד מערכות החוק והמשפט.

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם פעל באלימות כלפי המתלוננת תוך ניצול פערי הכוחות ביניהם כאשר מעבר לאלימות פיזית, הנאשם פעל כלפיה באלימות נפשית וכלכלית.

עוד נטען, כי יש לתת את הדעת לכך שעמדתה הסלחנית של המתלוננת נובעת אולי בשל לחץ שהופעל עליה על ידי הנאשם או משפחתו.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה וביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע מ-8 ועד 16 חודשי מאסר בפועל.

מאחר והנאשם ללא עבר פלילי, עתרה המאשימה להטיל על הנאשם מאסר בפועל ברף הבינוני של המתחם לו עתרה בצירוף מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.

ב"כ הנאשם טען בטיעוניה בכתב (טע/3) ובעל פה, כי העבירות בהן הורשע הנאשם אינן ברף חומרה גבוהה, והוא לא גרם למתלוננת לנזק גופני. עוד נטען, כי למעשי הנאשם לא קדם תכנון, אלא מדובר במעשים שקרו בעת סערת רגשות, כאשר הרקע לביצוען היה שימוש של הנאשם בסמים על רקע קשר רומנטי קודם שלא צלח.

עוד נטען, כי ההוראה החוקית אותה הפר הנאשם, הייתה קיימת גם כנגד המתלוננת וכי המתלוננת אישה חזקה ומבוססת, כך שיש לדחות את טענות המאשימה בדבר "תסמונת האישה המוכה".

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה (טע/4) וביקש לקבוע כי מתחם העונש ההולם מתחיל ממאסר מותנה ועד 5 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי. עוד נטען, כי הנאשם בן 26, בן למשפחה מסורתית נורמטיבית, אשר אין לחובתו עבר פלילי.

ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי יש להתחשב בנסיבות חייו הלא קלות של הנאשם, כפי שפורטו בטיעוניה לעונש בכתב.

עוד נטען, כי הנאשם מאז מעצרו נגמל משימוש בחומרים פסיכו אקטיביים, וביקש להשתלב בהליך טיפולי במסגרת הליכי המעצר, אך בהעדר המלצה מטעם שירות המבחן וסירוב המאשימה הדבר לא יצא לפועל, ואין לזקוף זאת לחובת הנאשם.

עוד נטען, כי הנאשם עצור לראשונה בחייו מזה מספר חודשים, כאשר תנאי המעצר קשים מאלו של מאסר.

ב"כ הנאשם ביקש לתת את הדעת לעמדת המתלוננת אשר סלחה לנאשם, ולכך שהמתלוננת ממשיכה להיות בקשר עם הנאשם בעת מעצרו, וביקשה להקל בעונשו. לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם, והעדור עברו הפלילי עתר ב"כ הנאשם להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם.

דברי הנאשם:

הנאשם התחרט על מעשיו וביקש את סליחת המתלוננת.

דין והכרעה:

אמנם הנאשם הורשע בביצוע מספר עבירות, אך מדובר בעבירות שבוצעו במהלך אירוע אחד כלפי אותה מתלוננת, ועל כן בהתאם למבחן "הקשר ההדוק", כפי שנקבע בהלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ"י (29.10.14)), אני קובעת כי מדובר באירוע פלילי אחד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם.

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע עבירות תקיפה, הינם זכותו של קורבן לשלמות גופו, בריאותו וביטחונו, והדברים מקבלים משנה תוקף כשמדובר בעבירות שבוצעו כלפי בת זוג.

מביצוע עבירה של הפרת הוראה חוקית נפגעו ערכים של שמירה על הסדר הציבורי וכיבוד הוראות חוקיות שניתנו כדין. מביצוע עבירת גניבה נפגעו ערכים שעניינם זכות הקניין של הפרט.

בחינת נסיבות ביצוע העבירות:

האירוע האלימות כלפי המתלוננת, לא היה אירוע מתוכנן. יחד עם זאת, הגעה למשרדה של המתלוננת עת שקיים איסור להתקרב למתלוננת, מכוח כתב ערובה שחתם הנאשם הוא אינו מעשה ספונטני. האירוע הלך והסלים, לאחר שהנאשם הפר הוראה חוקית והגיע למשרדה של המתלוננת, אשר כלל אלימות כלפי המתלוננת והסתיים בגניבת המכשיר הסלולארי שלה, כאשר הנאשם יכול היה להפסיק את מעשיו בכל עת, אך בחר שלא לעשות כן.

אמנם כתוצאה מהאלימות לא נגרם למתלוננת נזק פיזי, אך בוודאי נגרם לה מפח נפש ובהלה, כתוצאה ממעשי הנאשם. בנוסף, נגרם למתלוננת נזק כספי, עת הנאשם גנב את המכשיר הסלולארי שלה, מכר אותו לחנות והיא נאלצה לרכוש אותו מחדש.

כך גם לא ניתן להתעלם מהנזק שעלול היה להיגרם למתלוננת כתוצאה מהאלימות שהופנתה כלפיה.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים: לאור נסיבות ביצוע העבירות כפי שפירטתי לעיל, אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית.

מדיניות הענישה הנהוגה:

עיון בפסיקה מלמד כי קיים מנעד רחב של ענישה שנע בין מאסרים על תנאי ועד לענישה של מאסר בפועל. כל אחד מהצדדים הגיש פסיקה התומכת בעמדתו. יש לציין כי חלק מהפסיקה אליה הפנו הצדדים ניתנה בטרם תיקון 113 לחוק העונשין, ועל כן יש קושי ללמוד ממנה לצורך קביעת מתחם העונש ההולם.

להלן אתייחס למספר פסקי דין אשר לטעמי ניתן ללמוד מהם על מדיניות הענישה הנהוגת במקרים דומים:

· ברע"פ 2099/21 פלוני נ' מדינת ישראל (25.4.2021), נדחתה בקשתו של המבקש, אשר הורשע בעבירה של הפרת צו שנועד להגן על אדם. המבקש הגיע למקלט לנשים מוכות שם שהתה פרודתו, עלה על גג הסמוך למקלט יחד עם אדם אחר, וקרא לעבר ילדיו וזאת תוך הפרת תנאי שחרור שאסרו עליו, בין היתר, להתקרב למתלוננת. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר בפועל שניתן לבצע בעבודות שירות וגזר על הנאשם 21 ימי מאסר כאורך מעצרו, לצד ענישה נלוות. ערעור שהגישה המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל, ובית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לבצע בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם עונש של 9 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלוות. בקשת ערעור שהוגשה על ידי הנאשם כאמור נדחתה.

· ברע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.2016), אליו הפנתה המאשימה, נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה כנגד העונש אשר הוטל על המבקש בגין הרשעתו באירוע יחיד של תקיפת בת זוג. המבקש דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו על דרך של עבודות שירות ועד ל-14 חודשי מאסר. על הנאשם נעדר עבר פלילי הוטל עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

· ברע"פ 303/16 טלקר נ' מדינת ישראל (13.1.16) המבקש הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג בכך שדחף את רעייתו, אשר כתוצאה מכך מעדה ונפלה על הרצפה. מיד לאחר מכן בעט בה הנאשם בעודה מוטלת על הרצפה. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין מאסר על תנאי ל- שנת מאסר בפועל וגזר על הנאשם חמישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון תוך שנקבע, כי עונשו של המבקש נמצא בצד המקל ביחס לחומרת מעשיו.

· בעפ"ג (מחוזי מרכז) 1616-12-20 פיקדו נ' מדינת ישראל (15.2.2021), המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות באיומים ותקיפת בת זוג. בהתאם לעובדות כתב האישום המערער תפס בשערה של המתלוננת, משך ובעט בה. שכנה שהבחינה במתרחש צעקה למערער לחדול ממעשיו וזה איים עליה בתגובה. בהמשך זרק המערער טלפון על המתלוננת, תפס בידה ומשך אותה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר אשר אפשר לרצותם על דרך של עבודות שירות ועד ל- 10 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים. המערער נידון ל-6 חודשי מאסר בפועל וסה"כ מאסר בן 14 חודשים הכוללים הפעלת מאסרים מותנים (5 חודשים ו-3 חודשים). ערעור לבית המשפט המחוזי התקבל בחלקו, המאסרים המותנים הופעלו בחופף והמערער נידון לעונש מאסר בן 11 חודשים.

· בת"פ (ק"ג) 70496-06-20 מדינת ישראל נ' מאיר שטרית (10.7.22) הורשע הנאשם בעבירת תקיפת בת זוג ובשלוש עבירות של איומים. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 12 חודשים מאסר בפועל. על הנאשם הושתו חודשיים מאסר בפועל וענישה נלווית.

· בת"פ 48670-12-23 מדינת ישראל נ' בט (11.2.24) אליו הפנה ב"כ הנאשם, הורשע הנאשם בעבירה של תקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות. בתחנת דלק, על רקע ויכוח בין הנאשם ובין זוגתו, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהכה בכף ידו הפתוחה בראשה ובעט בה במפשעתה. בשלב זה החלה המתלוננת להתרחק מהנאשם וזה הלך בצמוד אליה, תוך שהוא לופת את צווארה ומוליך אותה כשהוא אוחז בה וראשה מורכן. באותן נסיבות הנאשם בעט במתלוננת פעם נוספת לאזור פלג גופה התחתון ובהמשך, כשהמתלוננת ניסתה להתרחק מהנאשם והחלה בהליכה מהירה, הנאשם הלך בעקבותיה, רץ לעברה כדי לצבור תנופה ובעודו מתרומם באוויר, בעט בה בעוצמה בגבה. נקבע כי מתחם העונש ההולם את האירוע דן נע בין מאסר קצר ובין שנת מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. על הנאשם, ללא עבר פלילי, נגזרו 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית.

· בעפ"ג (ירושלים) 57596-05-15 פלוני נ' מדינת ישראל (23.8.15) המערער הורשע, לאחר הודאתו, באישום הראשון בעבירת איומים ובעבירת תקיפה סתם של בן זוג, לאחר שתקף את גרושתו בכך שאחז בלסתה כשהוא אוחז בידו סכין. באישום השני הורשע המערער בעבירת תקיפת סתם של בן זוג לאחר שתקף את המתלוננת בפניה. בגזר הדין נקבע מתחם שנע בין מאסר קצר שירותה בעבודות שירות לשנת מאסר בפועל. המערער נידון לחמישה חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, לחמישה חודשי מאסר על תנאי, והתחייבות כספית. בערעור שהגיש המערער נקבע כי בית משפט קמא יצא מהנחה שגויה לפיה המערער ביצע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג שעה שהעבירות שהורשע היו תקיפת סתם של בת זוג. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם הענישה נע בין מאסר בפועל לתקופה קצרה שניתן לרצות בעבודות שירות ובין מספר חודשי מאסר בפועל, וקבע כי רכיב המאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות יקוצר מחמישה חודשים ל-45 ימים, ורכיב המאסר על-תנאי יעמוד על חודשיים חלף חמישה חודשים, כאשר ההתחייבות נותרה על כנה.

· בעפ"ג (באר שבע) 18376-12-13 פלוני נ' מדינת ישראל (19.3.14), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הורשע המערער בביצוע מעשי אלימות כלפי רעייתו ובביצוע עבירה של תקיפה סתם. המערער תקף את אשתו בכך שבעט בה ותוך כדי כך היא נפלה והמערער שכב עליה. כחודש לאחר מכן, תקף המערער שוב את אשתו בכך שסטר לה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה משמעותי ועד 9 חודשי מאסר בפועל. המערער נדון ל-4 חודשי מאסר לריצוי בפועל בדרך של עבודות שירות, ל-6 חודשי מאסר על תנאי, לתשלום קנס בסך 500 ₪ ול-4000 ₪ פיצוי למתלוננת. ערעור שהגיש המערער על חומרת העונש התקבל באופן שעונש המאסר בפועל קוצר לחודשיים בדרך של עבודות שירות, כאשר כל יתר הוראות גזר הדין נותרו על כנם.

· בת"פ (שלום - ראשל"צ) 18575-07-19 מדינת ישראל נ' פלוני (26.1.20) הנאשם הורשע על פי הודאתו בתקיפת בת זוגו ובהפרת הוראה חוקית. הנאשם סטר על לחיה של אשתו, היכה אותה במכות בראשה ותפס בשערה ובצווארה. בנוסף, הפר הוראה חוקית שכלל הרחקה מן המתלוננת ואיסור יצירת קשר. נקבע מתחם שבין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות ובין 10 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזר עונש של 5 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית.

· בת"פ 7448-03-23 מדינת ישראל נ' בורמן (4.6.23), אליו הפנה ב"כ הנאשם, (ניתן על ידי), הנאשם הורשע בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ותקיפה סתם. הנאשם אשר היה בגילופין תקף את המתלוננת לעיני השוטרים שהגיעו למקום ולעיני בנם הקטין. בהזדמנות נוספת תקף הנאשם את המתלוננת וגרם לה לחבלה. באותו מקרה קבעתי כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל וגזרתי על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

· בת"פ 37715-06-23 מדינת ישראל נ' דניליון (29.10.23), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע בעבירות של איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש של בת זוג, כניסה למקום מגורים והיזק בזדון. הנאשם התקשר למתלוננת, שהייתה באותה עת פרודתו ואיים עליה שיבוא לביתה וייתן לה מכות. בהמשך, הנאשם הגיע לביתה של המתלוננת, לאחר שצרך אלכוהול, ולאחר שהמתלוננת לא פתחה לו את הדלת, טיפס לדירה מבחוץ, שבר את השלב בתריס המרפסת, תפס את ידה הימנית של המתלוננת, משך אותה בכוח דרך התריס וקרע את שרוול חולצתה. בהמשך דחף אותה מגבה, והכה אותה בראשה. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מס' חודשי מאסר בודדים ל-14 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו 5 חודשי מאסר ומאסר על תנאי.

· בת"פ 10670-11-23 מדינת ישראל נ' פלוני (18.3.24), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע בשתי עבירות איומים ובעבירה של תקיפה סתם של בת זוג. הנאשם לאחר ויכוח עם המתלוננת ובעודו בגילופין, נטל סכין מטבח כיוונה לעבר המתלוננת ואיים להרוג אותה. הנאשם חתך את פלג גופו העליון ואמר כי אינו מפחד למות. המתלוננת הזמינה משטרה ובזמן ששהה בחדר אחר בבית המשיך לאיים על המתלוננת כי יהרוג את כולם. לפי האישום השני דחף הנאשם את המתלוננת לעבר הדלת. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ל-18 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בית המשפט התחשב בעמדתה הסלחנית של המתלוננת וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים המעוגנים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין כפי שפירטתי אותם לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. חריגה ממתחם העונש ההולם:

בנסיבות המקרה שבפנינו לא מצאתי לחרוג מהמתחם שקבעתי לקולא או לחומרא, ואקבע את עונשו של הנאשם בתוך המתחם.

הנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירות:

לקולא שקלתי את הודאתו המיידית של הנאשם, במסגרת הליך מוקד, נטילת האחריות על מעשיו והבעת החרטה. כמו כן, הודאתו של הנאשם חסכה לא רק מזמנו השיפוטי של בית המשפט, אלא גם מהצורך להעיד את המתלוננת. עוד שקלתי את נסיבות חייו של הנאשם, כפי שעלה מטיעוני בא כוחו, מצבו הרפואי כעולה ממסמכים שהוגשו (טע/5) ואת העובדה כי הוא ללא עבר פלילי, ולראשונה בחייו מרצה מעצר מאחורי סורג ובריח, כאשר כידוע תנאי המעצר קשים מאלו של המאסר.

עוד נתתי דעתי לעמדתה הסלחנית של המתלוננת כלפי הנאשם, אשר ביקשה להקל בעונשו.

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים המפורטים לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 6 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו של הנאשם בתאריך 1.6.24.
 2. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי אחת מן העבירות בהן הורשע בתיק זה, ויורשע בגינה.
 3. פיצוי למתלוננת בסך 2,000 ₪ אשר ישולם תוך 90 יום מהיום. ב"כ המאשימה תעביר את פרטי המתלוננת למזכירות בית המשפט, לצורך העברת הפיצוי.
- הפיצוי ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה ניתן לשלם את הפיצוי באחת הדרכים הבאות:
- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
- לאור הפיצוי שנפסק, לא מצאתי להטיל על הנאשם עונש של קנס.
- זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בחיפה.
- ניתן היום, י"ז חשוון תשפ"ה, 18 נובמבר 2024, במעמד הצדדים.